

WINDOWS AND BALCONIES

by BLADEFREGA

RAMEN EN BALKONS

Toen oermensen besloten paalwoningen te bouwen, deden ze dat niet om zich te beschermen tegen wilde dieren, zoals een of andere verhalenverteller het publiek later wilde doen geloven.

Er was een andere reden.

Vrouwen waren er al.

En hoogte bepaalde belang.

Hoe hoger de paalwoning, hoe hoger het aanzien.

Niet anders dan vandaag.

In wolkenkrabbers bezetten de conciërges de begane grond.

De andere conciërges bezetten de bovenste verdieping.

Degenen die het gebouw bezitten.

Maar net toen het leek alsof alles voltooid was, stelden vrouwen meteen een nieuwe eis.

Ze wilden twee dingen.

Ramen en balkons.

Het eerste om met hun vriendinnen te praten en kritiek uit te wisselen.

Het tweede om met de echtgenoten van hun vriendinnen te praten en gezien te worden.

Niet zo anders dan vandaag.

Uitgevers zijn de ramen.

Televisie is het balkon.

Toen het tijd werd om een huis te kopen, werd de keuze van de verdieping niet-onderhandelbaar.

En wanneer omstandigheden mensen dwongen genoeg te nemen met een lagere verdieping, werd de waarheid vaak vervangen door een elegantere verklaring.

Hoogtevrees.

Een van die aandoeningen waar iedereen op de een of andere manier geld aan wist te verdienen.

Sommigen verkochten medicijnen.

Anderen verkochten oplossingen.

Later veranderde rijkdom van meeteenheid.

Villa's.

Zwembaden.

Golfbanen.

Privésportscholen.

Gastenverblijven.

Helikopterplatforms.

En, uiteraard, de onmisbare garçonnière. De oeroude smidse van gedachten.

De plek waar altijd geschikt personeel te vinden was om te helpen moeilijke momenten te overwinnen.

Ahahahah.

Maar deze uitstap naar de architectuur is slechts een voorwendsel.

Waar ik het eigenlijk over heb, is de architectuur van de menselijke ziel.

In het bijzonder de versie die binnen een gezin wordt opgebouwd.

De plek waar alles toegestaan zou moeten zijn.

De plek waar niets verrassend zou moeten zijn.

En toch zijn de eerste critici vaak de kinderen.

Om te begrijpen waar ze getuige van zijn, zoeken ze een tweede mening bij hun vrienden.

Alsof ze willen zeggen:

"We houden van hem, maar we hebben eerlijk gezegd geen flauw idee wat hij in godsnaam aan het doen is."

Kan het waar zijn?

Is het mogelijk?

Hij, van alle mensen?

Maar hij is alleen maar mijn vader. En ik, zonder balkons of televisie, blijf voor het raam staan.

En ik blijf de dingen schrijven die niemand verwacht.

Want, uiteindelijk, is het alles wat ik bezit.

BLADEFREGA